

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Δημήτρης Τρίμης

«Η ανεξαρτησία της γνώμης των ΜΜΕ με μεγίστη κοινωνική αποδοχή»

Ολίγα παραδείγματα από τα στρατευμένα «σπαράγματα» τελευταίας εσοδείας των συντακτών του Ομίλου του κ. Ψυχάρη:

* Ο κ. Πέτρος Μακρής «προτείνει» στον κ. Τσίπρα την «έντιμη παραίτηση, ή (αλλιώς) τη συντριβή, μέσα από τις Συμπληγάδες του επαχθέστατου χρέους, της λαϊκής κατακραυγής και των ατέρμονων σκιαμαχιών με την Αντιπολίτευση». Διότι πέρα των επτά πληγών του Φαραώ που έφερε στην χώρα ο ΣΥΡΙΖΑ, αυτός «επιτίθεται απροσχημάτιστα και βάναισα εναντίον εφημερίδων, ιδιωτικών ραδιοτηλεοπτικών δικτύων, με μεγίστη κοινωνική αποδοχή, αλλά και των ιδίων των δημοσιογράφων, που δεν ... πειθαρχούν στις Ερντογανικές εκτροπές των επιτελείων προπαγάνδας του Μαξίμου και της Κουμουνδούρου».

* Ο κ. Νότης Παπαδοπουλος, εντοπίζει την ευθύνη «για τη σημερινή αδιέξοδη κατάσταση» στον κ. Τσίπρα «που αντί να αφήσει την συγκυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου να ολοκληρώσει το δεύτερο μνημόνιο όρμισε στην εξουσία εκβιάζοντας εκλογές και υποσχόμενος ένα σωρό ψέματα». «Για να υποχρεωθεί στη συνέχεια να υπογράψει το δικό του μνημόνιο φορτώνοντας τον ελληνικό λαό με νέα δάνεια, νέα φορολογικά μέτρα και νέες πολιτικές λιτότητας». Και βεβαίως ο αρθρογράφος του ΔΟΛ δεν παραλείπει να επαναλαμβάνει τη «γραμμή» του συγκροτήματος ότι ο Αλέξης Τσίπρας «προσπαθεί να πείσει την κοινωνία ότι για το σημερινό κατάντημα της χώρας φταίει μία δράκα ισχυρών επιχειρηματιών και καναλαρχών που χειραγωγούσαν την πληροφόρηση του

ελληνικού λαού και διαπλέκονταν οικονομικά με τους πρώην κυβερνώντες για να νέμονται τον κρατικό πλούτο προς ίδιον όφελος και σε βάρος του ελληνικού λαού».

* Ο κ. Γιώργος Μαλούκος επισημαίνει πως «αν ο Τσίπρας δεν κατάφερε να σταθεί όρθιος χθες ούτε σε μία συζήτηση που τόσο πολύ την είχε “πουλήσει” και την πίστευε ως δήθεν προνομακό του πεδίο, τι άλλο μπορεί να περιμένει εν μέσω της καταστροφής που έχει επιφέρει; Απολύτως τίποτα. Υπ’ αυτή την έννοια η χθεσινή ομιλία του ήταν και ο πολιτικός του επιτάφιος».

* Το κεντρικό άρθρο των «ΝΕΩΝ» συμπεραίνει πως «είναι βέβαιο ότι η χθεσινή συζήτηση επέτεινε τη σύγχυση και ίσως την απδία των πολιτών» και πως «οι εκλογές που ζητά ο Κυριάκος Μητσοτάκης δεν είναι

λύση». Εννοεί ότι δεν είναι λύση τώρα, διότι μάλλον, κατά το συμφέρον του ΔΟΛ (και του βαθέως συστήματος που υποτίθεται ότι ακόμα εκπροσωπεί ιστορικά), δεν έχει ακόμα αναδιαταχθεί (δηλ. μαγειρευτεί) το πολιτικό σκηνικό της επόμενης μέρας, όπως θα το ήθελε το αστικό ιερατείο.

Αλλά το κλου βρίσκεται στο αυτάρεσκο υστερόγραφο του κύριου άρθρου του «ΒΗΜΑΤΟΣ»: «Οι αναφορές τόσο του πρωθυπουργού όσο και του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης στα πρωτοσέλιδα και την κριτική του «Βήματος» και των «Νέων» για να ενισχύσει ο καθένας την επιχειρηματολογία του από την πλευρά του, δεν αποδεικνύει τίποτε άλλο παρά την ανεξαρτησία γνώμης και κριτικής των εντύπων μας και των δημοσιογράφων».

ΑΥΓΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΣΗ ΚΑΡΤΕΡΟΥ

Το Βατερλώ της γελοιότητας

Κρίμα, και κάποιοι τον είχαμε κάποτε για σοβαρό τον Κουμουτσάκο. Μετά τον Κυριάκο, είναι αλήθεια, άφησε τα σεις και τα σας που τον χαρακτήριζαν κάποτε και βούλιαξε σ’ ένα βαθύ μπουντρούμι, μ’ ένα μπουκάλι ρούμι. Ε, τι να σου κάνει ο έρμος, αυτά θέλει ο νέος αρχηγός, ήταν η λογική της υπεράσπισής του. Μέχρι που διέπραξε τη μήνυση και την προαναγγελία αγωγής κατά της Γεροβασίλη. Για να κατακτήσει έτσι το Έβερεστ του ελαφρολαϊκού. Διότι πρόσβαρη πράγματα αυτά δεν τα λες, όσο κι αν τα κάνει ο Γιώργος που εκτιμούσες μια φορά.

Προσέξτε τώρα το Βατερλώ της γελοιότητας. Λέει ότι η Γεροβασίλη τον συκοφάντησε επειδή ζήτησε εξηγήσεις για τα λεφτά που έδινε η Ν.Δ. στον κατηγορούμενο για εκβιασμούς Μαυρίκο. Εντάξει; Εντάξει. Ας αφήσουμε το ψυχεδελικό του πράγματος ο εκπρόσωπος της αξιωματικής αντιπολίτευσης να μηνύει την εκπρόσωπο της κυβέρνησης. Ας αφήσουμε και το γεγονός ότι ο Κουμουτσάκος σπκώνει δικαστικό καπνό, αλλά για το λακριντί με τον Μουσσά, που αποκάλυψε το «Έθνος», κάνει... τουμπεκί.

Ας τα αφήσουμε και ας τον πάμε κι εμείς δικαστικώς, με βάση ένα δείγμα από τα λογάκια του. Η κυβερνητική εκπρόσωπος κι εκείνοι που εκπροσωπεί είναι ηθικά και πολιτικά αδίστακτοι

(μήνυση). Να απολογηθούν για τη δημοκρατική εκτροπή (αγωγή). Μηχανισμός συκοφάντησης και σπίλωσης κάθε πολιτικού τους αντιπάλου (μήνυση). Επικίνδυνοι για τη δημοκρατία (αγωγή). Τα νοσηρά σχέδια της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝ.ΕΛΛ. (μήνυση). Γκεμπελικής έμπνευσης... με βορβορώδη τρόπο στήνουν σκηνικό λασπομαχίας (μήνυση και αγωγή).

Εντάξει, οι δικές μας αγωγές και μηνύσεις είναι εικονικές. Αλλά, κύριε Κουμουτσάκο τους: ΕΣΥ διαπράττεις σπίλωση σχεδόν με κάθε σου λέξη. ΕΣΥ συκοφαντείς τη Γεροβασίλη ως ηθικά αδίστακτη. ΕΣΥ -με την παρέα σου- σπιλώνεις τον Τσίπρα ως ψεύτη, απατεώνα, επικίνδυνο, κωλοτούμπα, ανίκανο, πραξικοπηματία. ΕΣΥ συντάσσεις και εκφωνείς το ημερήσιο υβρεολόγιο της Ν.Δ. Κι εσύ, ο ίδιος, με τα χεράκια σου μέσα στη λάσπη, μηνύεις άλλους για λάσπη; Θα πέσει η λάσπη να σε πλακώσει, Φαρισαίε.

Υπάρχει, βέβαια, επιστημονική εξήγηση γι’ αυτό τον εκνευρισμό, που κινείται ανάμεσα στη σκαιότητα και τη γελοιότητα. Σπασμωδικές αντιδράσεις σε συνθήκες πίεσης, θα έλεγε ο νευρολόγος. Και θα συνιστούσε αγωγή, όχι δικαστική, αλλά διαφορετική, σε όσους περνούν από το ζοφερό στο ιλαρό με ευκολία Κουμουτσάκου...

ΕΘΝΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΤΑΓΙΑΣ

Τα ελλείμματα της Κεντροαριστεράς

Η κρίση και η χρεοκοπία δεν κατέστρεψαν μόνο τη χώρα και την οικονομία. Προκάλεσαν και ανεπανόρθωτα πλήγματα στην αποκαλούμενη «Κεντροαριστερά». Η εκλογική βάση της υπέστη πρωτοφανείς ρηγματώσεις. Ο κοινωνικός της χώρος αποσυντέθηκε. Η κυρίαρχη για πολλές δεκαετίες πολιτική της έκφραση, το ΠΑΣΟΚ, συρρικνώθηκε δραματικά. Ολα δείχνουν ότι οι μεταβολές που έχουν συντελεστεί κάθε άλλο παρά πρόσκαιρες είναι. Αντίθετα συνιστούν νέα πραγματικότητα. Η Κεντροαριστερά που γνωρίζαμε δεν υφίσταται πλέον. Τα εναπομείναντα παλιά σχήματα, αλλά και τα νεοπαγή, βιώνουν υπαρξιακή κρίση. Φιλοδοξούν να εκπροσωπήσουν έναν χώρο, οι δυνάμεις του οποίου είναι κατακερματισμένες. Είτε μετεγκαταστάθηκαν στον ΣΥΡΙΖΑ είτε έλκονται από τον μεταρρυθμιστικό λόγο του Κυριάκου Μητσοτάκη είτε αναζητούν νέα πολιτική έκφραση πέραν των υφιστάμενων κομμάτων.

Η φθορά και η δημοσκοπική υποχώρηση του ΣΥΡΙΖΑ δεν σημαίνει κατ’ ανάγκην διάρρηξη των σχέσεών του με τον κύριο όγκο των ψηφοφόρων κεντροαριστερής προέλευσης. Αν και η κυβερνησιμότητά του αμφισβητείται εντόνως, οι αντοχές του παραμένουν ισχυρές. Από την άλλη, ο νέος πρόεδρος της ΝΔ εμφανίζει μεγαλύτερη απήχηση στις κεντρογενείς δυνάμεις παρά στις αμιγώς δεξιές της παράταξής του. Η διείσδυσή του στις δυναμικές κοινωνικές ομάδες -τις άλλοτε εκλογικές δεξαμενές της Κεντροαριστεράς- είναι περισσότερο από εμφανής. Συνεπώς, η ανασύνθεση της Κεντροαριστεράς δεν μπορεί να επιχειρηθεί ερήμην των νέων δεδομένων. Ούτε θα επιτευχθεί με τη συγκόλληση ΠΑΣΟΚ, Ποταμιού, ΚΙΔΗΣΟ ή άλλων μικρών σχηματισμών και Κινήσεων. Μια τέτοια ενέργεια θα διασφάλιζε μόνο την εκλογική επιβίωση των εκπροσώπων τους. Μετά τα όσα μεσολάβησαν στην πολιτική ζωή, το εγχείρημα της συγκρότησης ενός ισχυρού μεταρρυθμιστικού και εκσυγχρονιστικού πόλου υπερβαίνει τόσο τα υπάρχοντα σχήματα όσο και τα κομματικά επιτελεία και τις ηγεσίες τους. Ολοι αυτοί οφείλουν να συνειδητοποιήσουν -κι εκεί έγκειται και περιορίζεται η χρησιμότητά τους- ότι η θεμελίωση μιας νέας στρατηγικής πρότασης θα συντελεστεί πρωτίστως από δυνάμεις εκτός των τειχών.

Υποκαθιστώντας την Κεντροαριστερά με την «ομοσπονδιοποίηση» κομματικών μηχανισμών, που προτείνει η Φ. Γεννηματά ή το «Κοινοβούλιο του Κέντρου» κατά τον Στ. Θεοδωράκη, ο ενδιαμέσος χώρος θα ανακυκλώνει τα αδιέξοδά του. Παραμένοντας στην ουσία παγιδευμένος στις συνταγές του παρελθόντος, θα αναπαράγει παρωχημένους φορμαλισμούς και θα επιδιδεται σε άγονους κομματικούς ανταγωνισμούς. Ετσι είναι βέβαιο πως δεν θα μπορέσει να αποκτήσει την πολυπόθητη ελκυστικότητα. Στην πραγματικότητα θα συρρικνώνεται χωρίς δυνατότητα ουσιαστικής παρέμβασης στις πολιτικές εξελίξεις. Η σύγχρονη Κεντροαριστερά ή θα είναι ένα νέο αυθύπαρκτο πολιτικό προϊόν, που ενσαρκώνει μια καθαρή μεταρρυθμιστική και εκσυγχρονιστική επαγγελία με ρεαλιστικές θέσεις και προτάσεις ή δεν θα υπάρξει ποτέ. Και βεβαίως, η ανασύσταση του ενδιαμέσου χώρου θα παραμένει ατελέσφορη όσο εξακολουθεί να απουσιάζει μια ισχυρή πολιτική προσωπικότητα με ηγετική στόφα. Τα ελλείμματα αυτά καθίστανται οι σοβαρότεροι ανασταλτικοί παράγοντες για τις πρωτοβουλίες που αναπτύσσονται.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Λύσεις, όχι θέαμα

Τα αδιέξοδα στα οποία έχει περιέλθει η χώρα είναι πολλά και γνωστά. Η ποινικοποίηση της πολιτικής ζωής και η εξόντωση αντιπάλων μπορεί να προσφέρουν θέαμα, αλλά δεν αποτελούν τη λύση. Η μάχη κατά της διαφθοράς είναι πολύ σοβαρή υπόθεση. Είναι μέγα λάθος να εξαντλείται σε ευκαιριακά πυροτεχνήματα και συζητήσεις που καθορίζονται από την πολιτική συγκυρία και μόνο.